

HİLAFET VE HALİFE

„Allah sizden iman edip salih salih amelleri yapanlara vaad etti: Onlardan öncekileri nasıl hükümrân kıldı ise, halifelik verip, devlet yaptı ise ve kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine sağlamlaştıracak ve korkularının ardından kendilerini tam bir güvene kavuşturacaktır. Onlar hep bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi bana ortak koşmazlar. Ama kimler de bundan sonra inkâra sarparsa, işte onlar fasıkların ta kendileridir.“

Ayetin tahlil ve tefsiri:

Bizden (istenen üç şey):

1- İman: Şirksiz bir iman.

2- Amel-i salih: Şirksiz bir amel, yani amel-i salih, niyyet-i sadıka.

3- Şirksiz bir ibadet.

بلى من اسلم وجهه لله وهو محسن فله
اجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم
يحرزون

(Bakara, 112)

Tercemesi:

„Zira amelin makbul ve muteber olabilmesi için iki şart vardır: Bunlardan biri o amel ve o ibadet halis olmalıdır. Yalnız Allah için, Allah rızası için yapılmış olmalı. (Riyasız olmalı, dünya menfaati için içine girmemelidir.) İkincisi ise şeriat'a uygun olmalıdır. Şeriat'a muvafık olmadığı taktirde kabul görmez!“ (İbn-i Kesir, Mütavvel)

Efendimiz şöyle buyurur: „**Bir kimsenin amel ve ibadeti bizim emrimizin dışında olursa (yani biz öyle bir şey emretmemiş isek) o amel ve o ibadet merduttur (yani reddedilir, kabul görmez)!**“ (Bu hadis-i şerif'i Müslim rivayet etmiştir)

Birinciye misal: Gösteriş için kılınan namazlar. Veya kendisini beğenip milletvekili seçmeleri maksadına binaen kıldığı namaz! **İkinciye misal ise:** Papazların kilise ve manastırlarda yaptıkları amel ve ibadetler. Veyahut da particilerin sandık başına gidip oy vermeleri, putun önünde divan durmaları!..

Bunlar her ne kadar amel ve ibadetlerini Allah için, Allah rızası için; bir başka ifade ile, iyi niyetle yapsalar bile; kabul görmez, reddedilir, yüzlerine çarpılır. Bu hususu bir cümle ile hülâsa edecek olursak:

„**Bir amelin makbul olabilmesi için iki şart: Amel-i salih, niyyet-i halise!**“

Va'dedilen üç şey:

1- Hilâfet Devleti'ni vermek,

2- Temkin (dinlerini sağlamlaştırmak, hak yol üzerinde olduklarını cihana duyurmak)!

3- Tebdil: Ba'del havf te'min, yani korkularından sonra onları güvene kavuşturmak, onlara emn-ü eman vermek, onları teminat altına almak.

Nur suresi olan bu ayetin müşâbihleri, yani benzerleri:

a) Bu ayet-i celile En'am Suresi'nin 82. ayetine benzemektedir. Bu ayet-i celile'de Rabb'imiz Teala ve Tekaddes Hazretleri şöyle buyuruyor: „**O kimseler ki iman ettiler (Allah'ın varlığına, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe, kaza ve kadere inandılar) ve fakat imanlarına zulmü (yani şirki)**

karıştırmadılar.“ Zira Efendimiz sahabenin bir suali üzerine şöyle buyurmuş: „**Sizin bildiğiniz gibi değil. Buradaki zulüm Hz. Lokman'ın oğluna yaptığı tavsiyedeki zulümden ibarettir, yani şirkten ibarettir.**“ O zaman manayı şöyle verebiliriz: „**Ol kimseler ki iman ettiler, „Amenna“ dediler, Tevhid akidesini, Allah'ın birliğini ifade ettiler ve fakat şirke „Hayır“ dediler.**“ Daha başka bir ifade ile, „**Tevhid'e evet, şirke hayır!**“ dediler. Putu ve putperestliği reddettiler.

Allahü Zülcelâl bu iki şeyi yerine getirmeleriyle, yani Tevhid'e evet, şirke hayır demeleriyle onlara iki şey vaadetti. Ayetin ifadesi şu: „**Onlar için emn-ü eman vardır (yani onlar benim teminatım altındadırlar, onlara güven ihсан ederim, güven içinde onları yaşatırım). İkincisi de onların doğru yolda olduklarını, bütün bir kâinata, bütün bir dünyaya ilan ederim.**“

b) „**Tâ, Sin, Mim. Bunlar apaçık olan Kitab'ın ayetleridir. Mü'min olan bir kavim için hak olmak üzere, Musa ve Firavun'un haberinden (bir bölümünü) sana okuyacağız. Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyülenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürülüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım', Firavun'a, Hâmân'a ve askerlerine, onlardan sakınmakta oldukları şeyi göstereyim.**“ (Kassas, 1-6)

1- Geri itilenleri ayağa kaldırmak;

2- Onları öne geçirip liderler yapmak;

3- Varisler yapıp; mal-mülk sahipleri yapmak;

4- O yerden de (Mısır'da, Şam'da ve benzeri yerlerde) onları iktidar yapmak;

5- Kendilerinin de, ordularının da korktuklarını başlarına getirmek.

Hilâfet Devleti'nin Târifi:

Ümmetin din işlerini yürütmeye Allah Resulü'ne halef olma demektir.

Din işleri ise şu dört şeyden ibaret:

İman, İbadet, Hukuk (yani İslam hukuku), Ceza Hukuku!

En çok hakarete uğrayan iki kelime: Hilâfet ve Şeriat!.. Yani Anadolu toprakları üzerinde yaşayan kendini bilmezler tarafından en çok hakarete maruz kalan iki kelime vardır. Onlardan biri Hilâfet kelimesi, diğeri ise Şeriat kelimesidir. Bu iki kelime hor görülmüştür, hakarete maruz kalmıştır. Dibe köşeye itilmiş ve atılmıştır. Söзlerini etmek bile suç sayılmıştır. Halbuki bunlardan biri, yani Hilâfet kelimesi, Peygamber'e vekâlet etmek demektir, Peygamber'in vekili demektir. Şeriat kelimesi de Kur'an'ın muhtevâsından, O'nun getirdiği hükümlerden, O'nun ifade ettiği emir ve yasaklardan ibarettir. Bir başka ifade ile Kur'an'ın iki kapağı arasında bulunan bütün emir ve yasaklara, hükümlere şeriat ismi verilir. Binaenaleyh, Hilâfet ve Şeriat kelimelerini hor görme demek, Allah Resulü Hz. Muhammed'i ve O'nun tebliğ ettiği Kur'an-ı Kerim'i hor görme demektir, onlara hakaret etme demektir,

onları beğenmeme demektir. Böyle bir duruma düşen kişiler „Biz de müslümanız!“ deseler bile, „**La ilahe illallah**“ deseler bile, küfre gitmiş, kâfir olmuş, müşrik olmuşlardır. Artık onlarda ne din kalmıştır, ne de iman ve ne de nikâh.

Bu arada bir hususa işaret edelim:

İslam hem dindir, hem devlettir. Devlet ise Hilâfet'tir, yani İslam'ın devleti Hilâfet Devleti'dir.

Hilâfet mevzuu Türkiye'nin de gündemine getirilmiştir:

Nokta Dergisi bu mevzuu ele almıştır. Diyor ki: „Yetmiş sene önceki kurum yine gündemde!“ Devamla, „Hilâfet çağrılarının ardında kim var?“

Bu arada Hilâfet mevzuunda tarihî bir noktaya işaret etmek isterim:

Yavuz Selim; İslam birliğini sağlamak üzere miladî 1517 tarihinde Mısır'ı da fethetmişti, Sultan Selim 15 Şubat 1517 Cuma günü büyük bir zaferle şehre girdi. O zaman Mısır şehrinin başında Tuman Bey bulunuyordu. Mısır'ın fethi tamamlanmış, Yavuz da aynı zamanda Mısır'ın da sultanı olmuştu. Fakat Hilâfet mevzuu olduğu gibi duruyordu. Son Abbasi halifesi Üçüncü Mütevekkil diğer bazı alimlerle birlikte İstanbul'a gönderildi.

Mukaddes emanetler:

O tarihlerde Hicaz bölgesi, Kutabe sülalesi tarafından idare ediliyordu. Osmanlı'lar bu idarecilere „**Mekke Şerifi**“ derlerdi. Bunlar Mısır Sultanlığı'na bağlı idi. Devrin Mekke emiri Berekât, oğlunu Mekke ve Medine anahtarlarıyla birlikte, mukaddes emanetleri Yavuz'a göndermişti.

Bu emanetler, genelde Efendimiz'e aitti; Efendimiz'in hırkası, sancağı, dişi, kılıcı, sakalının kılı, ayak izi, seccadesi, bastonu ve Kâbe'nin anahtarlarından ibaretti.

Yavuz Sultan Selim Ayasofya Camii'nde yapılan bir merasimle son Abbasi halifesi Üçüncü Mütevekkil'den halifelik ünvanını devraldı. Böylece Yavuz bütün müslümanların dinî ve siyasi lideri oldu. Bu suretle Yavuz, sultanlığı yanında aynı zamanda Halife ünvanını da aldı.

Hilâfet'in kaldırılması:

Yavuz'un Mısır'ı fethinden sonra İstanbul'a getirdiği Hilâfet müessesesi sözüm ona meclisin 3 Mart 1924 tarihinde aldığı bir kararla kaldırıldı. Ve Halife Abdülmecid'le birlikte hanedan da yurtdışına sürüldü. 3 Mart 1924 tarihini müslümanların iyi bellemesi ve onu unutmaması gerekir! Zira Anadolu insanına ve İslam âlemine vurulan en büyük darbe bu tarihte olmuştur. Daha önceleri, yani 2 Kasım 1922'de de saltanat kaldırılmıştı.

İki müessesenin kaldırılışı:

Önce saltanatın arkasından da Hilâfet'in kaldırılışı, „**Hakki Sahibine İade**“ risalesinin „Tehditler başlıyor“ bendinde görüleceği üzere, hep Selanikli Kemal'in münafikane oyunlarıyla, tehditleriyle olmuştur. Şöyle ki: Halife'miz dediği Abdülmecid'i Halife seçtirip, altına da imzasını koyduğu bu zati iki sene sonra yurtdışına sürmüştür.

Önce saltanatı sonra da Hilâfet'i lağvetmiş, birbirini takib eden bu iki tarihten itibaren müslümanları Halife'siz bırakmıştır. Aradan yetmiş sene gibi bir zaman geçmiştir. Bu zaman zarfında müslümanların birliği dağılmış, ahlaki bozulmuş, maddeten de manen de çökmüştür.

Gülünç bir sebep:

Emin Oktay, okul kitaplarında kaydediyor ve diyor ki: „Halife Abdülmecid Efendi, devlet işlerine karışmaya ve beyanatlar vermeye başlamıştı. Bu sebeple görevinden alındı ve sürgüne gönderildi!..“ Ne acaib şey! Siz Halife olacaksınız ve fakat devlet işlerine karışmıyacaksınız, beyanat vermiyeceksiniz! Yoksa Halife bostan korkuluğu mu?!. Olursa münafıklık bu kadar olur!..

Tekrar Nokta Dergisi'ne dönelim:

„Yetmiş sene önceki kurum yine gündemde. Hilâfet çağrılarının ardında kim var?“ Nokta Dergi'si Kemal Öke'yi, Murat Bardakçı'ya, Ali Bulaç'ı, Besim Tibuk'u, Mısıroğlu'nu

konuşturuyor. Kemal Öke cevabında diyor ki: „Avrupa Birliği, son tahliller neticesinde anlaşılmıştır ki, Avrupa Birliği hıristiyanlık esasına dayanmaktadır; Bağımsız Devletler ise, Slav zihniyetine dayanmaktadır. Bu iki zihniyet karşısında İslam Birliği zarureti ortaya çıkabilir. Buda Hilâfet yoluyla olur.“

Görüşleri alınan bu şahıslar arasında Mısıroğlu'nun şu sözleri enteresandır. Mısıroğlu diyor ki: „Halife Osmanoğulları'ndan gelmelidir. Ben bu hususta Sultan Hamid'in torunu 28 yaşındaki Selim Faruk'u münasib görüyorum ve onu veliaht olarak yetiştirmeye çalışıyorum!“

Bu arada enteresan bir sözü de nakletmeyi uygun buluyorum:

İngiltere başbakanı Churchill İkinci Dünya Harbi sırasında Adana'da trende zamanın Reis-i Cumhur'u olan İnönü ile yaptığı konuşmasında diyor ki: „Biz Osmanlı'yı yıkmakla hata ettik! Dünyanın Ortadoğu milletleri arasındaki barışta Osmanlı'ya ihtiyaç var...“

CIA ajanı Paul bu babda, yani Osmanlı hususundaki düşüncelerini şu sözleriyle ifade ediyor: „**Osmanlı haritasını yeniden diriltmek neden mümkün olmasın?!**.“

Bu babda, yani Hilâfet mevzuunda İslam ne diyor?

Târifinden de anlaşılacağı üzere İslam'da Hilâfet'in önemi büyüktür. Ümmetin bir gün bile Halife'siz kalması caiz değildir. Müslümanların maddî-manevî buna ihtiyaçları vardır. Hilâfet müessesesini ihmal eden müslümanlar, hem ümmet önünde hem de Allah huzurunda mesuldurlar!..

Yukarıda isimleri geçenler, meseleyi dinî yönden ele almıyorlar da, kendi kafalarına göre değerlendirmek istiyorlar. Kimi nalına, kimi de mihına vuruyor!..

Bunlar treni kaçırdılar. Bunlar kendi aralarında veya gazete sütunlarında tartışa dursunlar veyahut da veliahd yetiştire dursunlar!..

Bütün bir dünya bilsin ki: Hilâfet Devleti'nin ihyası ve ilanı yapılmış, Halife'si de intihab edilmiştir!.. Artık onlara düşen bir şey var ise, gelip teslim olup, bey'at etmektir!..

İşte Hilâfet'in şer'i ve hukukî hükmü:

Hilâfet Devleti'nin hükmü farzdır! (Var ise onu korumak, yoksa onu kurmak erkek-kadın her müslümana vacibdir!)

Öyle ki; ümmetin bir gün bile Halife'siz kalması günahdır; Ölen bir Halife'yi techiz ve tekvin etmeden, yeni Halife intihab edilir!.. Hilâfet Devleti'nin hükmünün vücubu, yani vacib oluşu, farz oluşu; Kitap, Sünnet, İcma ve Kıyas ile sabittir.

Kitap ile sabittir:

Rabb'imiz Teala ve Tekaddes Hazretleri Nisa Suresi'nin 59. ayetinde şöyle buyurur:

„**Ey iman etmiş olanlar! Allah'a itaat edin, Allah'ın Resulü'ne ve sizden olan emir sahiblerine de itaat edin!**“

Sünnet:

1- „**Çölde ve kırdaki gezen üç kişi kendilerinden birini başlarına emir seçmedikçe bunlar için gezmeleri helal olmaz!**“ (Ahmed ibni Hanbel)

2- „**Üç kişi bir sefere çıkarsa kendilerinden birini emir seçsinler!**“ (Ebu Davud)

3- „**Onlar üç kişi olup, bir yolculuğa çıktıklarında kendilerinden bir emir seçsinler!**“ (Bezzar; sahih bir sen-edle)

Bu hadis-i şerif'ler delalet ediyor ki, sayıları üç veya üçten fazla insanların kendilerine bir emir seçmeleri meşrudur (şeriat'ın tavsiyesidir). Zira bunda telefe götürülen ihtilaftan selamet vardır, sakinme vardır! Çünkü başlarına biri emir seçilmediği takdirde, her biri kendi fikrinde müstebid olur, diktatör olur; heva ve hevesine uygun olanı yapar da, hep helak olur giderler!..

Ama emir seçildiği takdirde ihtilaf azalır, sözbirliği olur! Düşünün bir kere, çölde dolaşan üç kişiye, sefere çıkan üç kişiye emir seçmek meşru olup, tavsiye ediliyorsa, köylerde

ve beldelerde yaşayan ve sayıları binleri, milyonları aşan insanlar için bir taraftan ittifakı sağlamak, sözbirliği yapmak, diğer taraftan da zalimlerin zulmünü bertaraf etmek, davacıların anlaşmazlıklarını gidermek için başlarına bir emir, bir Halife seçmeleri evlâ bit-tarik meşrudur, sabittir ve vacibdir.

Seçilmesi:

Halife'yi seçeceklerde bulunması lazım gelen şartlar:
Bunlara „Ehl-i Hall vel-Akd“ ismi verilir.

a) Adaletin bütün şartlarına sahip olmak. Bunlar dörttür:

- 1- Kebairden ictinab,
- 2- Sağayırde isrardan ictinab,
- 3- Hırsızlık gibi yüz kızartıcı insanı küçük düşürten fiillerden ictinab,
- 4- İnsanın vakarıyla mütenasib olmayan hareketlerden ictinab.

b) İmamet'e kimlerin ehil olduğunu bilmek (yani İmamet'e ehil olma şartlarını);

c) Din ve dünya işlerini tanzimde kimlerin daha selahiyetli olduğunu bilmekten ibarettir.

İntihab edeceklerin adedinde ihtilaf:

- a) Beş olmasını söyleyenler vardır,
- b) Dört olmasını söyleyenler vardır,
- c) Her beldede ekseriyetin bulunması esastır söyleyenler vardır,
- d) Bir kişinin bey'at etmesi kâfidir diyenler de vardır.

Kurtubi tefsirinde şöyle der:

(فان عقدا واحد من اهل الحل والعقد فذلك ثابت
و يلزم الغير فعله خلافا لبعض الناس حيث قال لا
تعتقد الا بجماعة من اهل الحل والعقد . و دليلنا ان
عمر عقد البيعة لابي بكر ولم ينكر أحد من الصحابة
ذلك ولأنه عقد فوجب ألا يفترق الى عدد كسائر
العقود : قال الامام ابوالمعاني : من اعتقدت له الامامة
بعقد واحد فقد لزم ولا يجوز خلمه من غير حدث
وتغير امره قال و هذا مجمع عليه .)

Tercemesi:

„Şayet Ehl-i hall vel-Akd'den bir kimsenin akdi, yani evet demesi ile de İmamet sabit olur ve başkalarının onu kabul etmesi lazım gelir. İnsanların bazıları buna muhalefet etmişlerdir ve demişlerdir ki, intihab edenlerin Ehl-i Hall vel-Akd'den bir cemaat olmaları lazımdır. Kurtubi de der ki: Bizim delilimiz vardır. O da Hz. Ömer'in Hz. Ebu Bekir'e tek başına bey'at etmesi ve buna sahabeden hiç bir kimsenin karşı çıkmaması ve itiraz etmemesidir! Ve bu, yani intihab bir akiddir. Diğer akidler gibi bu da adede, yani sayıya muhtaç değildir. İmam Ebul-Meali de der ki:

Ehl-i Hall vel-Akd'den tek bir kişinin bir başka kişiye „Evet“ demesiyle de halife seçilmiş olur. Halife'nin hali değişmedikçe, halledilmesi caiz değildir.

Ebul-Meali böyle dedikten sonra diyor ki: Ve bu mucmeun aleyh'dir.“

Kurtubi, tefsirinin 15. bendinde şöyle der:

„Ehl-i Hall vel-Akd'in ittifakiyle veyahut yukarıda da geçtiği gibi ehl-i hall vel akd'den tek bir kişinin „Evet“ demesiyle İmamet munakid oldu mu, artık bütün müslümanlara vacibdir ki, İmam'ı dinlesinler ve ona itaat etsinler; Tabii Allah ve Resulü'ne itaat ettiği müddetçe! Bir özürden dolayı bey'attan imtina ederse, mazur sayılır; Meşru bir muazereti yoksa, bey'at etmeğe zorlanır ve cebredilir! Çünkü müslümanların ittifaka ihtiyaçları vardır.“

İki Halife'ye bey'at edilirse, Halife birincidir. İkinci ısrar ederse öldürülür!.. Zira Allah Resulü şöyle buyurur: „İki Halife'ye bey'at edilirse, onlardan sonrakini öldürün!..“ (Müslim) Bir başka rivayet de şöyle:

„Bir kimse bir İmam'a bey'at eder de, elini onun eli üzerine koyar, kalbinin meyvesini ona verirse, ona gücü yettiği kadar itaat etsin! Bir diğeri gelir de onunla niza ederse onu öldürün!“ (Müslim)

Bir toprak parçası ve askerî kuvvet:

Toprağımız mevcuttur. Fakat gasb edilmiştir. Hukuk yoluyla dava açmışızdır. İslam âleminin genelde bütün toprakları gasbedilmiş veya işgal edilmiştir. Ümmet fertlerinin İmam'ın etrafında toplanmaları ve kendi topraklarına sahip çıkmaları gerekir. Fakat bu bir iman ve bir Tevhid meselesidir.

İkincisi ise askerî kuvvete sahip olma şartıdır. Fakat bu şartın ölçüsü, yani askerî kuvvete sahip olmanın ölçüsü nedir?

a) Bedir ve Uhud Savaşı'ndaki ölçü müdür? Mâlum Bedir'de 310 civarında, Uhud Savaşı'nda ise 1000 civarında idi.

Şayet ölçü bu ise, bizde bu adet fazlasıyla vardır. Ve fakat ölçü Enfal Suresi'nin 60. ayeti olan, „(Ey iman edenler!) Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar (her türlü kuvvetten ve bağlı (besili) atlardan hazırlayın ki, onunla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz Allah'ın bildiği diğer (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda sarf ettiğiniz her şey(in karşılığı) size eksiksiz ödenir, siz hiç haksızlığa uğratılmazsınız!“ ayeti ise, öyle bir noktaya gelebilmenin şartları çok uzaklarda!..

Şöyle ki:

İslam Devleti'nin dünya siyasetine, dünya medeniyetine ve dünya hâkimiyetine sahip olmasına bağlıdır.

Bugün ise tersi hâkim! Herşey gayri müslimlerin elinde ve emrinde!

Saddam ne yapmıştı? Halebçe'yi bir anda yerle bir etmişti; Basra körfezinde 20 000 İran askerini gaz atmak suretiyle bir anda telef etmişti. Ve bunun neticesidir ki, Humeyni, savaşı durdurdu ve şu sözü söyledi: „Öyle bir imzayı atmamak benim için zehir içmekten daha ağır geldi!..“

Keza; Amerika ne yapmıştı? Dünya devletlerini topladı, Kuveyt'e saldırmış olan Saddam'ı tepeledi ve Irak'ı yerle bir etti!..

Yukarıda gördünüz: Herşey yabancıların elinde ve emrinde!..

Dünya siyasetine, dünya medeniyetine, dünya iktisadiyatına, dünya istihbaratına ve nihayet dünya ağır silahlarına ve dünya askerî gücüne sahiptir. Binaenaleyh İslam âleminin bu seviyeye gelip aradaki mesafeyi kapatması için yarım asır da kâfi değildir; en azından bir asrın geçmesi hatta birkaç asrın geçmesi lazımdır. Zira ehl-i küfrün ve ehl-i dalalin bu noktaya gelebilmesi için en azından 250 sene geçmişti! Sizler: Bir Tanzimat devrini düşünün, bir İslahat devrini düşünün!

Tanzimat Fermanı'nın okunması 1839'da olmuştu. Bugün üzerinden 150 seneden fazla bir zaman geçti. Ya bu noktaya gelebilmek için 100-150 sene daha geriye gideceksiniz! Zira tarihçiler Osmanlı Devleti'ni üç devreye ayırırlar: Yükselme Devri, Duraklama Devri ve Gerileme Devri!

Yükselme Devri 16. asırda olmuştu! Duraklama Devri bunu takip eden asırda oldu! Siz Gerileme Devri'ni 17. asırdan başlatın! Aradan 400 senelik bir zaman geçmiştir ve şöyle olmuştur: Gerileme Devri'yle dünyanın dengesi ters orantı şeklinde bozulmuştur: İslam âlemi geriledikçe, gayri müslim âlem, ilerlemiştir. Mustafa Kemal'in gelişiyle de İslam âlemi ipin ucunu tamamen kaçırmıştır. Ve adeta eli-kolu bağlanmıştır. Başındaki idareciler pek azı müstesna yabancıların uşağı haline gelmiştir. Günümüz dünyasının manzarası bu! Şartları bu! O halde manzarayı aslına

döndürmek ve mevcut şartları İslam'ın lehine çevirmek için dörtyüz senelik bir zamana ihtiyaç vardır!.. (400 sene sekiz nesil eder!)

Askerî güç yoktur diye bey'attan kaçanlara sorun? „Dörtyüz senelik ömrünüz var mı?“ Sorun! Sorun Kerimoğulları'na, Kul Sadi'lere, Mahmud Efendi'lere sorun! Sorun! Nursi'lere sorun, Süleymanî'lere, particilere sorun! Sorun! Lütfü Doğan'lara, Hasan Mezarıcı'lara sorun! Sorun! Diyanet'in hocalarına, şeyhlik makamında oturanlara ve onlara derviş olanlara sorun! İstedığınız askerî gücün meydana gelebilmesi için yüzlerce sene yaşayabilecek misiniz? Böyle bir ömüre sahip misiniz? İcinizden hanginiz buna „Evet“ diyebilir? Hiçbiriniz!..

Şu halde şu ağabeyinizi, Hoca'nızı ve Halife'nizi dinleyin!
1- Halife'nizin seçimi de usulüne uygun ve meşrudur; Hilâfet'in şartları kendisinde mevcuttur!

2- Askerî güç mevzuunda günümüz dünyasında sizlerden bey'at için istenen şart birinci şık değil; ikinci şıktır! Yani Kur'an'ın Enfal, 60. ayetinin istediği ve Osmanlı'nın 16. asırda sahip olduğu askerî güç değildir; Allah Resulü'nün (s.a.v.) Medine Devleti'ni kurarken sahip olduğu askerî güç! Bu güç yukarıda dediğim gibi, Bedir'de 300, Uhud'da 1000 civarında idi. Keza Osmanlı Devleti'nin kuruluşundaki askerî güç ne kadardı? Bir düşünün!..

Bu çapta bir güç ise bizde fazlasıyla vardır, elhamdülillah! Burada ve Anadolu'da en azından sayıları binleri aşan askerimiz vardır; kaldı ki: Abdurrahman Muhammed el-Irakî isimindeki zatın hicri 350 tarihinde kaleme aldığı „**Buğyetü'l-Müsterşidin**“ isimindeki kitabında şöyle diyor:

„**Şevket sahibi olmanın, yani güç ve kuvvet sahibi olmanın manası, insanların kendisine ve emrine itaat ve inkiyad etmeleridir. Her ne kadar bir devlet reisinin sahip olduğu harb aletlerine, savaşçılara ve benzeri şeylere sahip olmasa bile!**“

Ahmed ibni Hanbel şöyle diyor:

„**Kim Hilâfet'e geçer, insanlar da onun etrafında toplanır ve rıza gösterirlerse o Halife'dir.**“

„**Kim insanların çevresinde toplandıkları ve halifeliğini kabul ettikleri halifelerin birine karşı çıkarsa, bu kişi İslam'ın birlik ve beraberliğini zedelemiş ve Resulullah'tan gelen hadislerle muhalefet etmiştir. Karşı çıkan kişi bu haliyle ölürse cahiliyet ölümü ile ölmüş olur.**“ (Menakıb, İbn-i Cevzi, s. 176)

Mute harbinde Peygamber'in (s.a.v.) tayin ettikleri komutanlar şehid olunca (Hz. Zeyd (r.a.), Cafer-i Tayyar (r.a.), Abdullah ibni Revaha'ya komutanlık verilmişti) ordu başsız kalınca Halid b. Velid, sancağı eline alıp komutaya geçti. Allah Resulü (s.a.v.) de buna karşı çıkmadı ve tasvib etti. Bu yüzden İmam Tahavi şöyle diyor:

„**Bu esas bir kaide olup, ondan da şu anlaşılmaktadır: İmam hazır olmayacak, bulunmayacak olursa hazır olacağı vakte kadar müslümanların, İmam'ın yerini tutacak birini öne geçirmeleri üzerlerine vacibtir.**“

İbn-i Hazm da bu konuda şunları şöylelemektedir:

„**Şayet insanların bir imamı bulunmayacak olursa, o zaman hakkı uygulayıp, yerine getirecek herkesin işi geçerlidir.**“ (İbn-i Hazm, El-Muhalla, c. 22, s. 523)

„**Yokluğundan doğacak büyük ve sayısız zararlar karşılaştığımızda iki zararı denk görmek mümkün mü? Yokluğun doğuracağı zarar, kesinlikle başıboşluk, çatışma, zor alım, kan dökme, hakların gitmesi ve İslam kurallarının hayattan kalkması...**“ (İslam'da Siyasî Düşünce Tarihi, Prof. Dr. M. Ziyauddin Rayyis)

„**Halkın kendi arasında bir emir seçmesi halinde - ki bu vacibtir - ona saygılı ve itaatlı olmaları gerekir.**“

Şeyh Meyyare'nin naklettiğine göre:

Herhangi bir dönemde Emir (Halife) boşluğu olursa, halk seçkin birisini Halife seçer. O kişi cemaat hayatını

geliştirir, güçlülere karşı zayıfların yanında yer alırsa, bütün güç ve çabasını bu yolda harcarsa ona karşı ayaklanmak doğru bir davranış değildir.

O şahsın karşısında olan kişi, İslam'ın dayandığı bir büyük desteğin gücünü parçalamak istiyor ve o güzel cemaatı dağıtmayı hedefliyor demektir.“ (Feth'ul-Aliyyel-Malik, c. 1, s. 385)

„**Fetih'te bu konuda şöyle denmektedir:**

Eğer görev verecek sultan yoksa veya kendisinden görev alacak bir yetkili bulunmazsa - ki bazı müslümanların yaşadığı bölgelerde olduğu gibi - o bölgelere gayri müslimler hâkim olmuşlar, müslümanlar bir bakıma azınlıkta kalmışlar veya müslümanlar mahkum durumda, gayri müslimler hâkim durumdadırlar - Kurtuba'da bugün olduğu gibi (yani Endülüs'te bulunan durum) - bu durumda ne yapılmalıdır? Gerekli olan, müslümanların kendi aralarından birine bu görevi vermeleridir. Onda ittifak etmeleri vacibtir. Onu kendilerine idareci olarak seçerler. O da kadı tayin eder. (Böylece kendi aralarında vuku bulan hadiselerin yargı organlarına aktarılması sağlanmış olur.) Yine buralarda kendilerine cuma namazı kıldırarak bir imam da nasbederler.“ (İbni Abidin, c. 4, s. 477)

„... İmam tayini hangi durumda olurlarsa olsunlar, bütün müslümanların boynuna yüklenmiş bir vazifedir, borçtur. Bu görevi yapmayacak olurlarsa, hepsi günah ve isyan içinde olurlar. Mâlumdur ki, bu makamı ayakta tutmak dinî, ictimaî, siyasi bir zarurettir. İslam'ın korunması için son derece önemli bir husustur. Bu İslam beldelerinde varlığını canlı bir şekilde hissettirmesi şarttır. (...) İslamî toplumun kurulmasında, müslümanların manevî varlığının gerçekleşmesinde çok ileri derecede öneme haizdir. Bunun için müslümanlar, imamdaki mahrum kaldıklarında veya istenilen tarzda bir imama sahip olmadıkları zaman hemen kendilerine bir İmam bulup bu makama oturtmaları şarttır. Bu görev kifaye farzların en mühimlerinden. Müslümanlar bu vazifeyi yerine getirmedikleri takdirde hepsi kıyamet günü Allah'ın huzuruna büyük bir vebal yüklenmiş olarak varırlar.“ (M. Said Ramazan el-Buti, İslam Toplumunun Oluşumu)

„İlim adamları derler ki, herhangi bir dönemde imam bulunmayacak olur ise, her beldede sakin olan insanların aklı, fikri yerinde, ilmi seviyesi uygun, emir ve işaretlerini kabul edip uygulayacakları, yasak ve engellemelerine riayet edecekleri kişilerden birisini öne geçirmeleri bir görevleridir.“ (İmam Cüveyni, Giyaş'ül-Ümem, s. 280)

„**Madem ki, bir yerde müslümanlar vardır, onlar bizzat kendi içlerinden liderlerini de çıkarabilirler. Şayet liderlikte bir eksiklik söz konusuysa onu da gerektiğinde tamamlayabilirler.**

Fakat müslümanların başsız kalmaları ise caiz değildir. Hele artık lider yoktur bahanesiyle oturmamız da hiç caiz değildir.

Nitekim Şafii fakihleri derler ki: „Halife kaybolunca, Hilâfet hükümleri ve görevleri, o zamanın en âlimine intikal eder.“

Bu şunu gösteriyor: Müslümanların hiç bir vakit emirsiz ve nizamsız durmaları caiz değildir.

Evet bizler, kimi zaman şunu görebiliriz: Alim var, fakat içinde yaşadığı zamandan habersizdir. Bu âlim ve fakih kimse emirlik ve liderlik görevlerini yürütebilecek bir ehliyetinde değildir, ileriye de görememektedir. Bazen de liderlik, hizmet ve iş yapmaya elverişli, ileri görüşlü biri bulunabilir. Fakat bu kimse de fakih değildir. Kimi zaman

da öyle adam var ki, âlimdir, fakat bu adam da çekişme ve hasımlık işlerine vakıf değildir. Bu ve benzeri bir çok kimseler olabilir. Fakat durumun böyle olması hiç bir zaman lidersiz kalmamızı gerektirmez, bundan dolayı da sorumluluktan kurtulmuş olamayız. Onun yokluğu düşünülemez. Biz yüz kişi de olsak, bizi yönetecek en uygun birini aramızdan çıkartmaktan aciz olamayız. Mutlaka birini çıkaracağız. Hatta belli bir konuda ve hükümde bizi yönetmesi için de olsa aramızda birini tayin ederiz. Nitekim İslam'da şura da varlığını korumaktadır. Tecrübe ve deney ise bu noktada şahsiyetin gelişmesi için gayet önemlidir. Eksiklere gelince bunlar tamamlanabilir. Yeter ki, niyet sağlam olsun ve işin kemal noktası bilinebilsin.“ (Cundullah, Allah Erinin Ahlak ve Kültürü, Said Havva, s. 588-589)

Allah Resulü (s.a.v.) Efendimiz, Taif dönüşü hâmi (himaye edici) temin etmeden Mekke'ye girmedi. Keza; Medine'ye hicret ederken Yesribililer'den, mâlum hayat teminatı almadan Medine'ye gitmeyi kabul etmedi.

Niye gitmedi ve niye kabul etmedi?

Çünkü, hayat tehlikesi vardı; zira müşrik de olsa hayatını himaye edecek biri olmadan Mekke'ye girmediği gibi, Yesribililer'den hayat garantisi almadan da Medine'ye girmesi sakıncalı idi. Ve bu, İslam'ın bir hükmüdür.

Şimdi muarız ve muhaliflere sormak lazım: Halife'nin yeri illa da Anadolu olacak diye bir şart var mı? Hayır yoktur; „İslam âlemi“nin her yeri, bu arada Avrupa'nın her yeri, icab ettiği zaman muvakkat da olsa, Halife'nin oturabileceği yerlerden biri olabilir. Bunda şer'an de hukuken de bir mani yoktur. Kaldı ki, Avrupa ülkelerinde ikamet eden müslümanların sayısı milyonları aşmaktadır.

„Halife'nin hür olması lazım. Avrupa ülkelerinden birinde oturduğu takdirde Halife'de hürriyet yoktur...“ diyenler de var.

Cevabımız odur ki, bunu söyleyenler, hürriyetin ne demek olduğunu bilmiyorlar? Bilmiyorlar ki, hürriyetin olmadığı yerde kölelik vardır. Kölelik ise mülkiyeti efendisine aittir; efendisinin izni olmadan bir tarafa gidemez. Şer'an ve hukuken de bu böyledir. O halde Halife'nin Avrupa'nın herhangi bir ülkesinde ikamet etmesinde bir sakınca yoktur. Kaldı ki;

1- Hoca'nın Türkiye'ye dönmesinde hayat tehlikesi vardı!..

2- Almanya müsaade etmiştir ve demiştir ki; „**Ben sana eman (izin) veriyorum; gel benim ülkemde oturabilirsin. Alman anayasasında din hürriyeti vardır.**“ İslam dini ise hem din, hem devlettir. Bunları birbirinden ayırmak mümkün değildir. Ve bu husus bir taraftan mahkeme dosyalarına geçmiş, bir taraftan da basına intikal etmiştir.

Halife de ne yapıyor? Bulduğu yerden İslam'ın mesajlarını dünyanın her tarafına gönderiyor ve göndermektedir. Esasen başta İslam âlemi olmak üzere, dünyada yüz-yüzelli seneden beri bir boşluk vardır, bir ihmal vardır, bir baskı vardır!.. Ve bu sebeplerden dolayı İslam, gereği gibi, yani ibadetiyle, siyasetiyle, devletiyle, hukukiyle, ahlakiyle anlatılmadı ve anlatılmadı. Dolayısıyla bütün bir dünya, tıpkı Peygamber devrinde Arap yarımadasında olduğu gibi, koyu bir cehalet devri yaşamaktadır.

O halde Halife'nin görevi devlet müesseselerini kurup bilfiil icraattan ziyade tebliğ yapmasıdır. İslam'ın sesini dünya insanlığına duyurmasıdır. Halife'de bütün imkânlarını seferber ederek bunu yapmaktadır. Ve, esasen dünya küçülmüştür, iletişim araçları çoğalmış ve hız kazanmıştır; telefonlar, teleksler, fakslar, basın ve yayın vasıtaları birbirini takip etmekte, dolayısıyla istediğiniz mesajı, istediğiniz yere ve ülkeye kısa zamanda ulaştırma imkânı elde edilmiş bulunmaktadır. Ve bu itibardır ki, artık Halife şurda oturmalıdır veya burda ikamet etmelidir, diye bir şey bahis mevzuu değildir. Dolayısıyla insan, oturduğu yerden her tarafa tebliğat ve telkinatını gönderme ve ulaştırma imkânına

kavuşmuştur. Ve bu arada şunu da kaydetmeliyim: Elhamdülillah, mühim bir cemaat Halife'nin etrafında toplanmakta ve bey'at edenlerin sayısı her gün geçtikçe çoğalmaktadır.

Şöyle bir kaide vardır: „**Mâ la yütrekü küllühû la yütrekü küllühû**“ yani hepsi yapılamıyor diye hepsi de terkedilmez!..

Binaenaleyh, biri çıkıp, „**Biz hapishaneye düştüğümüz zaman Halife bizi niye kurtarmıyor veya bize niye iş bulmuyor veyahut da bize niye pasaport almıyor?**“ diyenlere Halife'nin cevabı, Allah Resulü'nün cevabı olmalıdır: „**Sizlere cennet var!**..“ Hele siz, Allah'ın rızasını ve cennetini kazanabiliriz gayesine binaen Halife'nin etrafında bir toplanın bakalım ve bu suretle kendi üzerinize düşeni yapmış olun!.. Gerisini Allah'a bırakırsınız. O her şeye kadirdir; sizin hatır ve hayalinize gelmiyen kapıları açar, imkânlar halk eder!..

Mamafih, Halife'nin intihabında ileride de görüleceği üzere bir çok faydalar vardır:

1- Bir cemaat teşekkül etmiştir; Cenab-ı Hakk, kendilerinden razı olsun!.. Her gün geçtikçe kemiyet ve keyfiyetçe artmaktadır!.. Ve bu, Mevlâ'mızın bir lütfudur ve bir hayır alametidir.

2- Halife'nin intihabı farzdır. İşte bu farz yerine getirilmiş ve Ümmet-i Muhammed mesuliyetten kurtulmuş olur.

3- Cuma ve bayram namazlarının sıhhati Halife'nin iznine bağlıdır;

4- Zekât paralarının toplatılması ve mahalline tevzii;

5- Bütün bunların yanında emr-i mâruf ve nehy-i münker yapılması ve müslümanları şirke düşme tehlikesinden kurtarmaya çalışması; Şöyle ki; insanımız demokrasiye, laikliğe, partiye sahip çıkmış, sandık başına gitmiş, Allah'ın hâkimiyetini ihlal etmiş, şeriat nizamını terk etmiş ve dolayısıyla şirke düşmüştür. İşte bütün bu belalardan müslümanları kurtarmış oluyor ve kurtarmaya çalışıyor!..

Bir teşbih ve bir temsil:

Halife'yi bir çobana, ümmeti koyunlara, İslam âlemini bir köye benzetirsek ne olmuş oluyor? Haydutlar, köyü basmışlar, işgal etmişler; çobanı sürmüşler; Koyunlar çobansız, köy sahipsiz kalmış! Köyün nizamını, şeriat'ını değiştirmişler de yerine kendi kafalarına göre nizam getirmişler ve bunun adına da „Komünizm“, „Sosyalizm“, „Demokrasi“, „Kemalizm“ vs. demişler! Ve bu sistemlerden birine göre partiler kurmuşlar; köyün birliğini bozmuşlar, ortada kalan koyunları talan etmişlerdir!..

Köylülerden biri ortaya çıktı, baktı ve gördü ki, haydutlar tarafından Kur'an nizamı kaldırılmış, hatta temelinde 98 dinamit yerleştirilmiş, koyun sürüleri ise cehennemî bir uçurumun kenarında!..

Bağırıyor sunuz; „Ben geldim! Kur'an nizamına göre geldim; size çoban olmak üzere geldim; kendim ehliyete sahib, Kur'anî bilgi ve belgelerine malikim! Yalanım var ise, buyurun! İşte Kur'an ve işte şeriat nizamı! Ya cevap, ya teslim! İşte bizim durumumuz tıpkı bu!.. Var mı bir diyeceğiniz?!“

Bütün bunları söyledikten sonra şunu da ilave edelim: „**Hakkı Sahibine İade**“nin „Cevaplar“ bölümünde de kaydetmiştik ve şöyle demiştik:

„Yukarıda gördünüz; sualler sorulmuş (1 ile 13) ve daha da sorulabilir?“

Sonra:

Bu çeşit suallerin soruluşu, „Yeni bir devlet kuruldu!“ zannına binaendir. Halbuki yeni bir devlet, yeniden bir devlet kurulmuş değildir; var olan ve fakat işgal edilip gasbedilen, şeriat düşmanlarının eline geçip, rejimi değiştirilen ve dolayısıyla İslamî manada çalışmaz hale gelen bir devleti ihya etme, canlandırma, susturulmuş ve suskun hale gelmiş olan bu devleti yeniden dünyanın gündemine getirmekten ibarettir.

Böyle bir devletin ne toprağa ihtiyacı vardır, ne de askere! Çünkü toprağı da vardır, askeri de vardır. Toprağı İslam

âleminin bir bölümünden ibaret olan Anadolu toprakları, askeri de Tevhid bayrağı altında toplanan erkek-kadın her müslüman!.. Bir kısmı da esir!.. Ama oyuna getirilmiş, boynuna gaflet zinciri vurulmuş esirler!..

Oyuna geldiğini anlayıp boynundaki gaflet zincirini çözenler, peyderpey de olsa gelip İslam ordusuna iltihak etmekte ve bu gidişle kalpleri mühürlenmiş olanların dışında geride kimse kalmıyacaktır. Bundan ümit varız! Çünkü mülk Allah'ın, irade Allah'ın, kalpler O'nun elinde!.. Ümitsizliğe düşmenin artık bir sebebi yoktur!..

Bütün bu izahlar ortada dururken, halen „Ben kabul etmiyorum, bey'at da etmiyorum!“ diyenler varsa bunlar ya cahildir, ya haiftir, ya da mütekebbirdir!

Cahildir; yani ihya ve ilanı yapılan devletin nasıl bir devlet olduğunu bilmiyor; tahkik ve tedkik de etmiyor veya etmek de istemiyor; cehaletine kurban gidiyor.

Haiftir; korkuyor ve kendi kendine diyor ki; „Ben Halife'liği kabul edip Cemaleddin Hoca'ya bey'at edersem, yarın rejim beni ele geçirirse, beni hapseder, malıma ve mülküme el koyar, perişan olurum!..“

Mütekebbirdir; Etrafına bir kaç kişi toplamış; Düşünüyor: „Ben bey'at ettiğim taktirde etrafımdakiler de bey'at edecek, artık etrafımdan onlar dağılacaklardır; saltanatım yıkılacaktır. İşte bu ve benzeri endişeler onu Halife'ye bey'at etmekten alıkoymaktadır.

Allah (c.c.) cümleye basiretler ihsan eylesin de, dünyasını ahiretine tercih eden kullarından eylesin!

Halife'nin; içe karşı olsun, dışa karşı olsun görevleri vardır. Bunlardan bir kısmı:

1- Harp ilan etme:

Halife'nin durup dururken herhangi bir devlete karşı savaş ilan etmesinin hükmü nedir? İslam'da aslolan savaş değil, tebliğ ve davettir. Savaş ise arızidir ve genelde zarurete binaendir. Siz şayet Kur'an'ı tebliğ ederken, gayri müslim milletler ve devletler buna engel olurlarsa, işte o zaman savaşa başvurulur. Bu arada tebliğ edenler de edilenler de hür bir hava içinde olmaları ve hürriyete sahip bulunmaları şarttır. Ve bu, aynı zamanda İslam'ın bir tavsiyesidir. Yani İslam'da din hürriyeti, fikir ve irade hürriyeti vardır; konuşma, korkusuz yaşama hürriyeti, seyahat hürriyeti, çalışma ve kazanma hürriyeti, evlenme ve evlad edinme hürriyeti vardır ve nihayet ihtiyaçları giderme hürriyeti vardır.

Kur'an-ı Kerim bu hürriyetler hakkında 14 asır öncesinden ayetler göndermiştir.

Günümüz dünyasının ilim ve fikir adamları, insan hakları adı altında bunlardan bahsetmektedirler. Ancak tarihi ve bugünü tedkik edenler, hürriyetlerin, hususiyile siyasî hürriyetlerin mücadelesini göreceklerdir. Bu mücadele genelde idarecilerle halkları arasında olmuştur.

2- Hz. Osman şehid edilmişti. Katillerin yakalanması ve cezalandırılması icab ediyordu. Devletin başında Hz. Ali vardı. „Şu anda devletin buna gücü yoktur!“ esbab-ı mucibesıyla katillerin yakalanıp cezalandırılmalarını tehir etti. Ve bu bir ictihaddi!..

3- İmam-ı Azam'ın cevabı:

İmam-ı Azam'a sordular ve dediler ki: „Bir memlekette idareciler küfre sapıp mürted olurlarsa, o memleket halkının idareye karşı kıyam etmeleri vacib midir?“ Cevap olarak: „İki şartla: a) Kıyam ettikleri taktirde büyük bir ihtimalle başanlı olacakları kanaatine sahip olmaları; b) Yıkılan idarenin yerine yerleştirecekleri sağlam ve itaatkâr bir kadronun bulunması!..“

4- Fıkıh kitaplarımızda vardır:

Bir İslam devleti kâfi derecede bir kuvvete ve hazırlığa sahip değilse, harbe girmez. Ve şayet mecbur kalırsa, siyasî bir çözüm arar.

5- Abdülmecid'in intihab edilişi sırasında İstanbul düşman

işgali altında idi. Hindistan'ın avam ve havassı bu icraatı desteklemişti.

6- Hazırlıksız silaha sarılma umumiyetle muvaffak olmamıştır:

- Şeyh Said hareketi,
- İhvan'ül-Müslimin'in Suriye'deki kıyımı,
- PKK hareketi,
- İran'da Humeyni hareketinden önceki huruc hareketlerini misal olarak verebiliriz.

İMAMIN VAZİFELERİ

Ömer Nesefi'ye göre; imamın vazifeleri şunlardır:

„1- Ahkâmı tenfiz.“

İslam nizâmının emirlerini tatbik etmek. (Şer'î muhâkeme)

„2- Hadleri ikâme.“

Allah'ın hududunu (bir mü'minin dinden çıkması, içki içmesi, zina etmesi, birisine zina isnat etmesi, insanların haklarını gasbetmesi, katl ve yaralama suçları) ve İslam Hükümetinin emirlerini çiğneyenleri cezalandırmak.

„3- Askerî techiz.“

Topyekün millî müdafaa vazifeleri. (Bey'at eden tüm müslümanlar.)

„4- Sadakaları toplamak.“

İslam devletinde mü'minlerden ve gayri müslimlerden alınan vergileri toplamak. (Mevcut.)

„5- Müttegallibeyi, hırsızları ve yol kesenleri kahretmek.“

„6- Cuma ve bayram namazlarını kıldırarak.“ (Mevcut)

„7- İnsanlar arasında vuku bulan ihtilafları halletmek.“ (Şer'î mahkeme)

„8- Hakların isbatına vesile olan şهادetleri (ve sair isbat vasıtalarını tedkik ve) kabul etmek.“ (Şer'î mahkeme)

„9- Velisi olmayan küçükleri evlendirmek.“ (Mevcut)

Bu ve benzeri vazifelerle sosyal emniyeti ve huzuru temin etmek.

„10- Ganimetleri (harb neticesinde husule gelen kazançları adalete uygun olarak) taksim etmek.“ (Asker: Tüm Ümmet-i Muhammed, Toprak: Başta Anadolu)

Ve bunlara benzeyen diğer vazifeler.

(1-2) Ahkâmı tenfiz, hadleri ikame; tehir edilir veya tecrid yolu ile cezalandırılır.

(3) Bey'at edip teslim olanlarda bu mümkündür. Zira tüm müslümanlar askerdir.

(4) Sadaka ve zekâtları toplayıp müstehaklarına dağıtmak vazifesi ifa edilmektedir.

(5) 1. ve 2. nota dahildir.

(6) Cuma ve bayram namazlarını kıldırma ve Cuma imamlarını tayin etme vazifesi ifa edilmektedir.

(7-8) Şer'î mahkeme kurulmuştur. Dolayısı ile bu vazifeler de yerine getirilmekte.

(9) Yapılmaktadır.

(10) Ganimetlerin durumu mâlumdur.

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6